

'පොකුරු මල් වීදිය'

සුදු බිය සමග ගින්දර කුණාටු සහ පොකුරු මල් සමග සුන්දර ජීවිත විවරණය කරන නවකතාවක්

'පොකුරු මල් වීදිය' පරිවර්තනය ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ

ජපානය වූ කලී සුන්දර සකුරා මලින් වමන්කාරය දනවන දේශයක් බව ළොව පුරාම ප්‍රකට පිළිගැනීමකි. වසරේ ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ යායක් ලෙස පිපී මුළු පර්යන්තය සමග ජනතාවගේ හදවත් ද පොකුරු මල් පෙනී යාමට පටන් ගත්තේය. ජපාන ජාතිකයන්ගේ බොද්ධි ආගමික හා සංස්කෘතික ආකල්පයක් ඉස්මතු කරවන බව ද එරට වැසියන්ගේ විශ්වාසයයි. දින කීපයක් ඇතුළත සැබෑ සුන්දරත්වයක් පොකුරු මල් පිපී දිගෙන සිටුවෙල මල් පොකුරු පරවී, පෙනී නැඳී යන්නේ මිනිස් ජීවිතය ඇතුළු සියලු දේවලදී ඇති බව, කෙටිකාලීන බව ප්‍රකට කරවමිනි. එම සුළු කාලය තුළදී ජපානය පුරාම ජනතාව සකුරා මලින් ගහන උසස්වල රැඳී සිටිමින් මිනිසුන්ගේ හා විනෝදයෙන් කල් ගෙවීමට යොමු වන්නේ ද සිය ජීවිතවලට සැකසීමක් බවත්, විශ්‍රාමයක් සමග සොන්දර්යාත්මක හැරීමේ මතු වීමක් ද ඇපේක්ෂාවෙහි.

සකුරා මලේ සුන්දරත්වය ජපානයට ආගිවැඩුණේ සේම, එරට ජනතාව මුහුණ දුන් දරුණු සුදු බිය හා අනෙකුත්, ගින්දර කුණාටු ලෙසින් මවුන්ගේ ජීවිතවලට හානිකර වූ අසුරු ජපානය පිළිබඳ සිහිපත් කරන්නකුගේ මතකයට ගැබ්බෙනු ඇත. සුදු බිය කලී එදත් ඇදත් බලකාමයෙන් උත්සන්න වූ මිනිසුන්ගේ මේ පිපාසිත, කැරුණු අපේක්ෂාවන්හි ඇදුරු ප්‍රතිඵල බව අනුකූලවත් කිවමනා නොවේ. එවන් දරුණු සිදුවීම් හා ආකාරයකින ක්‍රියා දාමයන් ජනජීවිතය ගින්දර කුණාටුවලට බිඳී කැරුණු සිය සංස්කෘතියේ හා ඊට අයත් සාරධර්මවලට හානිකර ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් ජපාන ජනතාව හැකි සිටින ආකාරය පිළිබඳ කලීම් විවරණයකට හේල් තිබියදී නම් වූ දේශිකාව යොමු වී ඇත. එහි සොදුරු අනුභූතය ලෙස ඇය අතින් රචිත 'ද සුටු මල් අ නවප්‍රකෘති බලාපොරොත්තු' නම් දීර්ඝ නවකතාව ඉංග්‍රීසි බසින් ප්‍රකාශයට පත් වූ අතර සියලු ජපානයේ වෙන පරිවර්තන සාහිත්‍ය කෘති රැසක්ම දායාද කර ඇති ප්‍රකට දේශිකාවක් වන ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ අතින් 'පොකුරු මල් වීදිය' නමින් එහි සියලු පරිවර්තනයක් ප්‍රකාශයට පත් වී ඇත. පිටු හතරකින් පමණක් සකුරු මල් සමග මෙම නවකතාව ඇතුළත මල් කුණාටුගේ අරමුණ වඩාත් ඔපවත් කරමින් පරිවර්තනයේදී සිය දක්ෂම පාන ස්වර්ණකාන්ති එහි ළා සිය හානි ආනායත් කලාත්මක ලෙස බිය හැසිරවීමේ කුසලතාවන් මතවත් පෙන්නුම් කර ඇත.

"උදාහරණ සීතල සමගින් කවුළුව හරනා කැටිය තුළට ගලා ආවේ සුදු පැහැති ආලෝක ධාරාවකි. මතු නිදන ඉතා සුන්දර සහ තේක්සා ලියන මෙය හැරුණු විට විසල් කුටිය ගිණිය. ගිරොම් මන්සුමානා

තමාම පැදුරෙන් ගැබ්බෙන නොකොළ සුවඳ සහ පෙබරවැරදේ සිත් සැලක කරනා මියුරු සුවඳත් ආත්මය කළේය. මනුෂ්‍ය සිතුවිලි ගමන් කළේ තම නොබෝ දිනකින් ආදි පතට පුරා විකසිත වන්නා වූ ගිම පියලි බඳු වේ මල් සොයමින්ය."

(පොකුරු මල් වීදිය, 5 පිටු)

ජපානය පසුබිම් කොටගෙන රචිත නවකතාවක ආරම්භයේදීම පාඨකයාට ජපාන සමාජය, සංස්කෘතිය හා ජන ජීවිතය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමටත්, මතකයට එබඳු සැලකීමක්, සුන්දර පර්යන්තයට පිවිසීමටත් අවකාශ සැලසෙන අසුරු මෙම පාඨයෙන් හෙළි වෙයි. මෙම නවකතාවට විශ්‍ය වන ප්‍රධාන චරිත ඇතුළත්, එක් අතකට බලන විට මුඛය වර්තය ලෙස ද සැලකිය හැකි වර්තය වන, ගිරොම් මන්සුමානාගේ නිදන කාමරය සහිත විසල් කුටියට පාඨකයාට මතකයට පිවිසෙන්නට ඉඩ හැර කතුටුරිය නවකතාවට මෙම ප්‍රවේශය ගෙන ඇත. කලකට පෙරදී, විශේෂයෙන්ම සාම්ප්‍රදායික ජපාන ජනතාව විටත් වූ ගිවිය ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වීමත් කාමරවල පොළොව සාම්ප්‍රදායික තනම් පැදුරුවලින් ආවරණ කර තිබීමත්, ගින්දර පිහිටුණ පසු ඉතා සුන්දර අකුණු ඇල්මාරියක් තුළ හෝ පසෙකින් අත් තැබූ හෝ තැබීමක් යනාදී කරුණු පිළිබඳව මේ මගින් පාඨකයා අනුමත ලෙසින් මතකයට එම පර්යන්තයට ඇතුල් වීමට.

ජපානයත්, ජපාන සංස්කෘතියත් පිළිබඳ ප්‍රමුඛතම දකුණ වන සකුරා මල් පිළිබඳ ඉතිහාස ද මෙලෙසින් ඉදිරිපත් කරමින් ඇරඹෙන නවකතාවේදී පාඨකයා හමුවීමට ගෙන එනු ලබන්නේ දක්ෂමයාන අතින් ස්වර්ණකාන්ති සමග තම මුහුණින් දෙදෙනා සමග සංවාදයක යෙදෙන වැඩිහිටි චරිත දෙකකි. යොමියෝ වඳු සහ මනුෂ්‍ය බිරිඳ ඉමියෝ තම ආදරණීය දියණියගේ හා ඇයගේ සැමියාගේ අවාසනාවන්ත මරණයෙන් තනි වූ සිය මුහුණින් දෙදෙනා එක් කරගෙන මවුන්ට අතිත පුටු කිහිපක් කර දෙන්නේ අතිශය අනුවේදියා ආකාරයකිනි.

"උම් හරි වාසනාවන්ත දරුවෙක්, ----- එයාල උමටයි උමේ මල්ලටයි පණටත් වඩා ආදරේ කලා. --- උමලෙයි අම්මයි, තාත්තයි කියානොනා ගියේ නරම සන්නෝසයෙන්. --- ඊ රාත්තිය වෙන කවදාවත්ම හැකි නරමට නැවරයි. ඒ වගේම ගිණිසල්මත්. ----- උම දියරැඳී උඩ පාවි පාවි අඩන අතර තාත්ත දියේ කිමිදුණා. උමේ අම්මව හොයන්න. ----- උත්සව බිමේ සෝනාව ගියා උමේ ඇඳිල්ල කටවත් ඇතුළු නෑ. උම මාලු පිප්පෙ උඩ පාවි පාවි ගියා. -----"

(පොකුරු මල් වීදිය, 12, 13 පිටු)

තම මව්පියන් ගැන කිසිම මතකයක් හැකි ගිරොම්

මින්තනිය පැවසූ දෙයින් දැඩි වේදනාවට පත් වන ආකාරය ඔහුගේ හැසිරීම මගින් කතුටුරිය පළ කර ඇත්තේ මෙසේය. "ආච්චියේ කන්දේදුරු අවසානයේ ගිරොම් හැසිරී අත් පා හිරී ඇරුණේය. අනතුරුව දිග තුළුමක් ගෙන සිය මව්පියන්ගේ කඵ සුදු ජායාරූපය බලන්නට ගියේය. කසුළුව සහ මිසකාගේ එම ජායාරූපය ගිව්සේ සැලයේ නොකැපෙනාමාවේ තමා තිබිණ. ----- එදින තමා මාපියන් සමග හොඳිටියේ නම් මවුන්ට ජීවිත කේරාගැනීමේ වාසනාව තිබෙන්නට ඇද්දැයි මවුන්ට වරෙන් කිහිණ. මේ සිතුවිල්ල මනුෂ්‍ය ගිණ කඩියන තුරුම වඳු දන්නේය. ----"

(පොකුරු මල් වීදිය, 13, 14 පිටු)

ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ

ජපානයේ වේවා අත් කවර රටක හෝ වේවා දෙමාපිය දරු සැබඳුනා, ආදරය, සෞභෞතය, ලෝකගුණය යන මේවා මගින් ජීවිත සන්තානයේ ගැඹුරු පන්සලකි ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය තිබුණා යම් දේශිකාව සිය කෘතියෙන් මනාව විවරණය කර ඇති ආකාරය අසුරුය.

තම මතකයේ රැඳී නොමැති, ජීවිත මන්තනියගේ කේතනකර කතා බහෙන් මතකයට නගාගෙන ගැනී, තව දුරටත් සිය ගිව්සේ නොකැපෙනාමාවේ තමා ඇති ජායාරූපයෙන් සිතෙහි මව්ගත හැකි ආදරණීය දෙමාපියන්ට සිය ජීවිත ගලවාගැනීමේ අවස්ථාව මත හැරුණේ පළමුව තමන් බේරාගන්නට පියවර සිදු වූ ගියා බව සිතෙන විට ගිරොම්ගේ ජීවිත සන්තානය තම තවත් වැඩි වන අසුරු මේහි විවරණය වන්නේ එක්තරා දුරකට මනෝවිද්‍යාත්මක සත්‍යයක් ද පළ කරමිනි.

නවකතාවක වස්තු බිජුප වඩාගෙන කිරීමේදී දේශිකයකු හෝ දේශිකාවක් ඊට අදාළ චරිත, සිදුවීම් හා අවස්ථා යථාර්ථවදී ලෙසත්, කලාත්මක ලෙසත්, විශ්ලේෂණීයත්වය බිඳ නොවැටෙන ලෙසත් නිරූපණය කිරීම සිය ප්‍රතිභාව විදහා දැක්වීමක් ද වෙයි. මෙම නවකතාවේ ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වාම චරිතවල හැසිරීම හා ක්‍රියාකාරීත්වය පාඨකයා සිත් තුළ අනුවේදියා හැරීමේ දුනුවමින් ප්‍රාණවත් ලෙසත් සංවේදී ලෙසත් දක්වා තිබීම

නවකතාව පිළිබඳ සාධනීය ලක්ෂණ අතුරෙන් එකකි. "පොකුරු මල් වීදිය" නවකතාව ජපානයට බල පෑ දරුණු සුදු බිය හා අනෙකුත් පිළිබඳව කෙරෙන මනා විවරණයක් ඇතුළත් කෘතියකි. ගින්දර කුණාටුවෙන් බට කෑ ජීවිත, විනාශ වී ගිය ජීවිත මෙන්ම ජීවිත වීමේ වාසනා ලැබුවද එහි ඇදුරු මතකයන් විසින් පෙළනු ලබන මතකයන් සුදු ජීවිත කතාව පුරාම මනා අනෙකුත් ගැළපීමකින් ද යුක්ත

විවිධ කරන ආකාරය දැකගත හැකිය.

"ගින්දර කුණාටුවකින් පසු, දිගපතා මුහුණ කට ලෝහසුටකින් ආවරණය කොටගෙන, දැන් වෙලුම් පට්ටල රුදවාගෙන ඇය එළිපහළියට ගියේ ලෝකය පෙරළා තිබූ තත්වයට පැමිණ ඇත යන්න දැක බලාගැනීමේ ප්‍රාර්ථනාව සමගින්ය. ----- හරු තමා හාත්පස සිදුව ඇති මනා ව්‍යයනය ලෙස හෙත් ගොමු කළාය." "මන්ත මට අළුවාට දුටුද්දෙන් වැනිවිල ලෝකයක් පෙනෙනවා. මන්ත මට සුදුපාට ඇටකටු පුළුලි ගියෙන අළුවාට ලෝකයක් පෙනෙනවා.-----" (පොකුරු මල් වීදිය, 174, 175 පිටු)

ජපානය කලින් කලට විවිධාකාර විපත්වලට මුහුණ පෑ, එහෙත් අවසානයේදී අළු දුටුලි ගසා දමා හැරීමටත් යළි ශක්තිමත් වූ ජාතියක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. මවුන්ගේ ව්‍යවහාරයේ පවතින ඇතැම් කියමන් මවුන්ගේ සිත්සහන් තුළ ප්‍රබලව පවතින මේ ලක්ෂණයට දේශීය දෙයි. "ගම්බන්ත කුණාටු" යන යෙදුම ජපාන ජාතිකයන් අතර අනෙකුත් සුඛ ද සම්බන්ධතා කියා පාන්නේය. කෙනකු දක් මුසු වන විට, යම් කිසිවකින් පරාජය වී පසුබට වන විට, "ගම්බන්ත කුණාටු" යනු මවුන්ගේ අවවාදාත්මක දිරිගැන්වීමක් තවත් කෙනකුගෙන් පල වන්නේ "කරුණාකාර දිරි හරන්" යන අතර හැඟීමකි. එරෙහිතම ශ්‍රවණය කරන්නකු ඊට ප්‍රතිචාර දක්වමින්, "ගම්බන්ත" යනු මවුන්ගේ පවසන්නේ ද "දිරි ගන්නම" යන අධීක්ෂණයකිනි යෙදුමක් ලෙසිනි. අතින්ගේදී වරින් වර, සුදු බිය හා පෙනත් ස්වාභාවික ව්‍යසනයන්ගෙන් පීඩන වූ ජපානය ඒ හැම විටම යළි දිරිමත්ව හැකි සිටීමේ ව්‍යවහාරයේ ප්‍රබල ජාතියක්. ප්‍රබල සංස්කෘතියක් බවට පත් වී සිටින ආකාරය සැකස්තවත් කරන අවස්ථා ලෙස "පොකුරු මල් වීදිය" වැනි නිර්මාණ හඳුන්වා දිය හැකිය.

'පොකුරු මල් වීදිය' නවකතාවේ කතුටුරිය මෙම නවකතාව මගින් ගින්දර කුණාටුවලින් ජනතාව ලත් විවිධතා පසුකොට අවුත් සුන්දර සංස්කෘතියක් මවුන්ට කරමින් හැකි සිටින ආකාරය මතවත් විශද කරවයි. ජපාන සංස්කෘතියේ ප්‍රබල අංග ලෙස, සාම්ප්‍රදායික 'හෝ' ගාභ්‍ය කලාව, වේස්මුහුණ කලාව, 'සුමෝ' ක්‍රීඩාව යන අංග, චරිතවල සැබෑ ක්‍රියා කාරිත්වය සමග ඉස්මතු කර දක්වමින් ජපානය පිළිබඳව මවුන්ගේ නොව පොදු මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳව ද අසුරු සිත්තමක් ගොනා ඉදිරිපත් කිරීමට මුල් කෘතිය බෙහෙවින් සමත් වී ඇති අතර පරිවර්තනය මගින් ද එය වඩාත් ප්‍රබල ලෙස ඉස්මතු කර ලීමට ස්වර්ණකාන්ති තුළ වූ ප්‍රතිභාව අගය කළ හැකිය.

"ප්‍රතිමල්ලවයාගේ සිරුරේ පුරුටු සට්ටනය දැඩි විය. ගිරොම් පියවරක් පිටුසට නැබුදු මතු සාමාන්‍යයෙන් කරන අසුරින් වනා ඉදිරියට පත්වන්නේය. තමා පටලයක් තුළ පැටලී ගියා සේ මවුන් දුටුණේය. සැලෙවිලියා වනා නොහැකි විය. තරුණ ක්‍රීඩකයා වෙතින් එල්ල වී දිගුක පියර සමගින් මතු දොයොවේ කෙළුරට අසුරටම වාගේ විසි වී ගියේය. ----- මනාව යළිත් තමා වෙතට කඩා වැදුණු විට, අසුරු සැහින් ක්‍රියාත්මක වූ ගිරොම් මනුෂ්‍ය මවුන්ගේ අල්ලා වටයක් කරකවා මතු දොයොවෙන් ඉවතට නැඟුණු කර දැමුවේය. ප්‍රේක්ෂකයා දැසින් තත් බිහිරි කරවන ප්‍රීතියක් පවතින තිබිණ."

(පොකුරු මල් වීදිය, 464 පිටු)

බල වියේ සිටම තමා තුළ මෙන්ම තමන් වෙනුවෙන් සිය මුත්තනුවත් හා මින්තනුව තුළ ද වූ බලාපො-